

Január 13. 18:00

Égigéző

Heiczinger Miklós estje

Csomortáni Gál László festőművész
kiállítása

Január 20. 18:00

Zene és tánc a Mezőségről.

Széki, palatkai páros és férfi táncok

Kalász Máté népzeneész

Január 27. 18:00

Tolcsvay Béla estje és kiállítása

Január 28. 15:00

Bormustra

Bírálok: **Erdő János, Mati Károly és**

Takács József

Február 3. 18:00

Az elhagyott idő – a moldvai csángók

Csoma Gergely fotóművész, szobrász,
a Magyar Kultúra Lovagja

Február 10. 18:00

Magyar kertészeti hagyományok

Lukács Zoltán kertész

Február 17. 18:00

Érdekességek a mérés történetéből

Eötvös Sándor mérnök

Jambrik József kiállítása

*Az előlapon a helyi védettség alatt álló
több mint 250 éves „öreg tölgy”.*

Február 24. 18:00

Környezettudatos életmóddal egy
fenntartható jövő felé.

Éghajlati problémák, klímátárgyalások
és a megoldáshoz vezető út

Nyárai Orsolya

Március 3. 18:00

Erotika az irodalomban és a zenében

Dr. Bálint Sándor

szülész-nőgyógyász, pszichoterapeuta

Március 10. 18:00

3 város 3 autókiállítás

Tóth Károly

Időszakos kiállítások

Csomortáni Gál László festőművész

január 13-tól január 23-ig

Tolcsvay Béla

január 27-től február 13-ig

Jambrik József festőművész

február 17-től március 10-ig

Mindenkit szeretettel várnak az előadók,
a rendezők és a vendéglátók!

Programjaink ingyenesek.

A programváltoztatás jogát fenntartjuk.

Kerekes Erzsébet

Telefon-és faxszám: 22/464-667

Mobil: +36-70/43-34-009

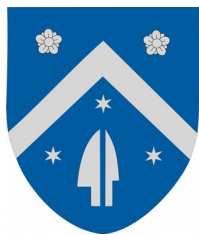
Email: kerekes.babi@gmail.com

Meghívó

VEREBI ESTÉK
2017

Közösségi Ház és Könyvtár
2477 Vereb, Vajda János út 5.

Haza,
Szeretet,
Hazaszeretet...

Csupán magyarázatként jelzem, hogy iskolai és sors-hozta erők és okok miatt tizenhárom nyelvbe “füleltem bele”, igyekeztem egy picit beletanulni. És egyikben sem találtam meg azt a szót, amivel a magyar fejezi ki földjéhez, népéhez, szülőhelyéhez, családjához – és végső soron – önmagához való ragaszkodását! Azt, ott fent a címben. – Hazaszeretet! Nagy szó, nagyon nagy szó, illetve elvárásokkal, kötelezettséggel – s ha valakit nagyon messzire röpít a Sors – szívét szorongató ragaszkodással... könnyelábbadnak szemei a Himnusz, a Szózat vagy éppen a “Talpra Magyar!” hallatán. Mert hiányzik a haza...

Nem folytatom, mert aki otthon van saját hazájában, annak ez a szó ritkán bukkan föl mindennapjaiban, mert hazájában él. Pedig ez tart bennünket össze! A hétköznapi dolgok, amelyek mögött ott áll, bár észre sem nagyon vesszük: a szeretet, a haza, a hazaszeretet. Van, mint a levegő, a friss víz vagy a napsütés.

Időközben már sokan divatjamúltnak, avittnak – sőt, haszontalannak tartják, mert a fogadatlan prókátorok, a megmondó-emberek úton-útfélen prédikálják, hogy a modern korban nincs szükség ilyen “ócska, szentimentális ragaszkodásra, érzélgősségre” – mindenki ott csinálja meg a szerencsését, ahol éppen úri kedve tartja!

S ha körülnézünk, láthatjuk, mekkora népvándorlás folyik körülöttünk, az egész földkerekségen. Olyanná lettünk, mint a felbolydult hangyaboly – mindenféle színű, szagú és kultúrájú (vagy kulturálatlan) náció rohángál össze-vissza a Földgolyó bison, mert másutt keresi a szerencsését, a boldogságot – hála légyen a média guruk munkásságának, és büszke fegyverüknek: a reklámnak. Íme a bizonyíték, hogy “agymosott népnek nincs hazája!” De nekünk VAN! És ragaszkodunk hozzá! Tamási Áron mondása volt: “azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” – És így jutunk el saját kis “hazánkba”, oda, ahol otthon érezzük magunkat.

A Vértes lábánál húzódik meg csendesen egy kis falu, az otthon, melynek nagy szíve van! Oly nagy, hogy tán a honfoglalás óta fért bele minden viszály, szenvedés, háború, megszállás és egyéb gondok ellenére az a hazaszeretet, amely még ma is élte. És nem is akárhogy. Haza-, és vendégszeretetének híre egyre messzebb száll. – És jönnek máshonnan, közélről és távolról emberek, akik ebből a “szeretet-csomagból” igyekeznek egy-egy morzsához jutni, ebből maguknak is el-elcsenni egy kicsit, hogy jusson belőle odahaza is – a következő verebi találkozóiig...

És Vereb nagy szívű népe megtervezi, megszerzi a hozzávalókat, és megrendezi a találkozót, a találkozókat, ahol jól érzi magát együtt mindenki, aki eljön! Vereb Vitéz, a honfoglaló büszkén nyugtázza, hogy jól választotta meg örök pihenőhelyét. Nagy szívű utódok közé. Akik még évszázadok múltán is emlékeznek reá, és nap mint nap élnek meg hazaszeretetüket és a szülőföldhöz ragaszkodásukat! Ettől nagy nagyszívű Vereb!

Így, röviddel karácsony előtt hálával gondol az ember őseire, szüleire, tanítóira, akik bele palántálták azt a ragaszkodást, mely éltet és magyarrá tesz bennünket. Verebieket és környékén vagy távolabb élő magyarokat. És fohászunk a Magyarok Istenéhez, hogy még száz év múltán is legyen Vereb, legyen Ilyen Vereb, ahol magyar asszonyok kedvessége vendégeli meg az ide látogatókat épp úgy, mint a szomszédokat, barátokat!

Nem hiába mondjuk vagy éppen dúdoljuk, hogy:

”...Legyen úgy, mint régen volt! Adjon Isten a magyarnak minden Jót!” Én teszem hozzá: És minden Verebinek ugyanúgy! –

Áldott, békés karácsonyt és nyugalmas, békés gyarapodást kívánok az Újévben mindannyiunknak.

v. Hajdú Szabolcs

Támogatók:

Vereb Község Önkormányzata
Előadók, magánszemélyek